

да споменаватъ името му съ голѣма почеть. Той и негови ти прѣемници зели за се наричатъ *царе на всички ти българе и гръци*. На негово врѣме Българина станала една отъ първи ти държави въ Европа.

ПАДАНИЕ НА БЪЛГАРИНА ПОДЪ ТУРЦИТИ.

(1353—1453).

Еднажъ, на 1353 год., Византийци ти повикали турци ти отъ Азия да имъ помогнатъ въ единъ бой срещу българе ти. Турци ти, като дошли на Старопланинскій полуостровъ и се запознали съ негови ти естествени богатства, не имъ се шѣло вече да се върнатъ назадъ. Тий, намѣто да помагатъ на византийци ти, зели да призиматъ градове, села и дору области. Тѣхний главатаръ Сюлейманъ се натъкмилъ въ Галиполъ (1357), и за малко врѣме призелъ околни ти градове, та разширилъ владовишта та си на сѣверъ по край Марица, и на истокъ камъ Чорла.

Между това Българско то царство се раздѣлило на нѣколко малки части. По-голѣмата часть останала подъ власть та на *Ивана Шишмана*, който сѣдѣлъ въ Търново. Бдинъ съ Крайнини ти на Дунавъ тѣ управѣлъ *Георгий Страшимиръ*. Въ Прѣславъ заповѣдалъ *Иванъ Асенъ IV*, подъ когото били и български ти владовишта въ Тракиа. Казоватъ, че имало и четвъртий самовластенъ управникъ въ Българина, *Добричъ*, отъ когото мислетъ, да се е нарекла сегашна Доброджа.

Наший Спасителъ е казалъ, че едно царство, което се раздѣли по себе, ште запустѣе, и единъ градъ или домъ, който се раздѣли по себе не ште да се удържи. Българско то царство штомъ се раздѣлило зело да се растури и дало бѣлѣгъ, че нѣма да го бѣде. Па не стигало то, нѣ и раздѣлени ти владалци зели да се надатъ единъ другъ и да си не помагатъ. Освѣнъ това, българе ти оште отъ вѣкове се били покварили въ народний си битъ и въ народни ти си наредби, зашто то усвоивали отъ други ти народи, каквото запр. отъ гръци ти, такъви работи, които били противни на народний духъ. Чужди ти наредби давили народний животъ, та българе ти не давали никаква сила на държава та.

Между това турци ти налѣтѣли на български ти владовишта въ Тракиа. Иванъ Шишманъ имъ излѣзъл на срещу и се билъ